

AJUDANT A VIURE

Els germans immigrants

Les societats actuals estan compostades per persones de procedència molt diversa i, en conseqüència, de diferents cultures, tradicions, llengües, costums, religions, valors, etc. Cada dia és més evident que la població ja no és tan homogènia, sobretot en els països d'acolliment com el nostre. He pogut visitar una escola en la qual hi ha alumnat de 22 països diferents (75,21% alumnes nous i 24,78% d'aquí).

Els qui tenen més contacte amb les famílies dels migrants i desplaçats saben molt del seu sofriment i condicions precàries de vida i relacions que, moltes vegades, els du a convertir-se en guetos... No és fàcil encertar amb la política migratòria i amb una legislació adequada i menys en aquests temps de crisi generalitzada i per la sensibilitat social que hi ha. Però al segle XXI, quan són inexistent les fronteres per al comerç i la informació, no podem crear murs entre les persones i els pobles.

Aquells que marxen dels seus països ho fan generalment per poder sobreviure, i sabem que les causes d'aquestes situacions són fruit de decisions d'altres que arriben a dificultar la vida o desequilibrar les relacions econòmiques i ambientals en aquells països o continents. D'això tots ens hem de sentir una mica responsables per acció o omissió. Hem de seguir demanant l'establiment de polítiques de respecte pels drets fonamentals dels nous i, alhora, de mesures de desenvolupament i comerç internacional que puguin afavorir una economia més justa i sostenible en aquells països de major emigració i de protecció de les seves riqueses naturals per tal d'evitar el seu empobriment. Sense oblidar altres aspectes tan humans i decisius per als migrants com tot allò que afecta les seves relacions familiars.

Punt a part mereix també la qüestió de la multiplicitat cultural i les diferències i desigualtats socials que comporta en la pràctica. Ens cal valorar millor les llums i les ombres d'aquest intercanvi: la interculturalitat és un moviment d'anada i tornada amb influències recíproques que, segons com les plantejem, ens han de poder enriquir mútuament. Cal trobar un equilibri just entre el respecte de la pròpia identitat i el reconeixement de l'altra. Cal viure amb millor consciència l'inevitable pluralisme cultural i religiós i la necessitat d'afavorir aquell veritable procés d'integració, de vegades llarg, que implica benivolència mútua. Aquí els cristians som cridats a un particular testimoni de l'Evangelí de la caritat i de la pau, valorant els diferents i innombrables dons que el Bon Déu ha donat a la nostra humanitat.

Penso que per als membres de la nostra Església diocesana és una oportunitat molt explícita per a viure i fer veure la nostra veritable catolicitat, no tan sols aprenent a acollir respectuosament les diferències sinó també realitzant i promovent relacions d'unitat i de comunió fraterna.

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe,

† **Joan Piris**
Bisbe de Lleida

Pelegrinatge a Israel

Del 17 al 24 d'abril

Dia 17. Lleida - Barcelona - Tel Aviv. Trasllat de Lleida a l'aeroport de Barcelona. Vol regular a Tel Aviv. Arribada a l'aeroport i trasllat a l'hotel. Sopar i allotjament.

Dia 18. Tel Aviv - Haifa - Tiberíades. Esmorzar. Recorrerem Lafo (Joppe), antic port d'Israel, per visitar l'església de Sant Pere. Visita panoràmica de Tel Aviv. Per la carretera de la costa arribarem a Cesarea Marítima: veurem les ruïnes d'aquesta antiga ciutat romana construïda pel rei Herodes, on es troba el teatre, el port des d'on van sortir els primers apòstols a evangelitzar pel món, fortalesa de les creuades i l'aqüeducte. Continuarem a Haifa, situada en el cim de la Muntanya del Carmel, lloc on es va desenvolupar el desafiament del profeta Elies contra els profetes de Baal. Continuació a la Galilea. Arribada a Tiberíades. Sopar i allotjament a l'hotel.

Dia 19. Galilea. Esmorzar. Pel matí farem una travessa amb vaixell pel mar de Galilea. Arribarem a Cafarnaüm on veurem les restes de l'antiga sinagoga. La Casa de sant Pere. Tabgha, bell lloc que commemora el miracle de la multiplicació dels pans i els peixos. Primat de Pere, lloc encantador a la vora del llac que evoca la confirmació de Pere i la pesca miraculosa. Muntanya de les Benaurances, amb la seva capelleta que recorda el sermó de la muntanya. Sortida cap a Natzalet, on es va desenvolupar la infància i la joventut de Jesús. Basílica de l'Anunciació i Font de Maria. Visitarem Canà de Galilea, on va ser el primer miracle de Jesús, en les noces de Canà, la conversió de l'aigua en vi. Retorn a l'hotel a Tiberíades. Allotjament i sopar.

Dia 20. Muntanya Tabor - Riu Jordà - Jerusalem. Esmorzar. Sortida cap a la Muntanya Tabor, situat a l'interior de la Galilea. Ascendirem al seu cim per visitar l'Església de la Transfiguració i gaudir de la magnífica vista panoràmica. Continuarem al riu Jordà, lloc baptismal. Viatjarem per la vall del riu fins a Jericó, la ciutat més antiga del món. Contemplació de la Muntanya de la Quarantena i la Font d'Eliseu. A través

del desert de la Judea, passarem per la «Posada del Bon Samarità» i la Tomba de Llätzer. Arribada a la Ciutat Santa: Jerusalem. Oració de benvinguda. Sopar i allotjament a l'hotel.

Dia 21. Jerusalem. Esmorzar. Dia dedicat a conèixer Jerusalem: l'esplanada del Temple, el Mur de les Lamentacions; la ciutat vella de Jerusalem, des de l'església de Santa Anna —naixement de Maria—, la piscina Probàtica (o Bethesda), on l'àngel, segons l'evangelí, batia les ales i els malalts es curaven. Seguirem els passos de Jesús per la Via Dolorosa, el Lithostrotos, el Calvari i el Sant Sepulcre. I altres, com el Cenacle, la Tomba de David, la basílica de la Dormició... Retorn a l'hotel. Sopar i allotjament.

Dia 22. Jerusalem - Betlem. Esmorzar. Al matí sortirem amb destinació a Betlem. Aquí veurem el Bressol de Jesús, la gruta del Naixement i la basílica de la Nativitat. Fora de la ciutat, visitarem l'entranyable Camp dels Pastors. Veurem una típica tenda d'artesanía betlehemita i dinarem. A la tarda, Ein Karem. Lloc del naixement de Joan el Baptista, i on es va trobar la Mare de Déu amb la seva cosina, santa Elisabet. Ens dirigirem després a recórrer la maqueta de Jerusalem de l'època d'Herodes, i contemporània a Jesús, en el període del II Temple. En el mateix recinte del museu d'Israel visitarem també el Santuari del Llibre on es troben els famosos manuscrits del Mar Mort. Retorn a l'hotel. Sopar i allotjament.

Dia 23. Jerusalem - Massada - Mar Mort - Jerusalem. Esmorzar. Sortida de Jerusalem per visitar Qumram, el lloc dels essenis. Viatjarem fins a Massada, últim baluard dels jueus en la rebel·lió contra els romans. Arribarem al Mar Mort, el lloc més baix de la terra. Qui ho vulgui podrà comprovar les propietats de les aigües. Tornada a l'hotel de Jerusalem. Sopar i allotjament.

Dia 24. Tel Aviv - Barcelona - Lleida. En horari convenient trasllat a l'aeroport per prendre el vol de retorn. Arribada a l'aeroport de Barcelona i trasllat a Lleida.

Preu per persona: 1.495 euros. **Suplement per habitació individual:** 360 euros. **Termini d'inscripció:** 4 de febrer. Les places són molt limitades. **Més informació:** Mn. Ezquerria 679 976 173.

DIUMENGE II DE DURANT L'ANY

▶ Lectura del primer llibre de Samuel (1Sa 3,3b-10.19)

En aquell temps, Samuel, que encara era un noi, dormia en el santuari del Senyor, on hi havia l'arca de Déu. El Senyor el cridà, i Samuel respongué: «Aquí em teniu.» Corregué cap a Elí i li digué: «He sentit que em cridàveu. Aquí em teniu.» Elí replicà: «No t'he cridat pas. Vés-te'n a dormir.» I el noi se n'anà a dormir. El Senyor el tornà a cridar, i Samuel s'aixecà, anà on Elí dormia i li digué: «He sentit que em cridàveu. Aquí em teniu.» Elí replicà: «Fill meu, no t'he cridat pas. Torna-te'n a dormir.»

Samuel encara no sabia reconèixer el Senyor, la paraula del Senyor encara no se li havia revelat.

Per tercera vegada el Senyor cridà Samuel, i ell s'aixecà, anà on Elí dormia i li digué: «He sentit que em cridàveu. Aquí em teniu.» Llavors Elí comprengué que era el Senyor qui cridava el noi, i digué a Samuel: «Vés a dormir i, si et torna a cridar, digues-li: Parleu, Senyor, que el vostre servent us escolta.» El Senyor es presentà i el cridà com les altres vegades: «Samuel, Samuel.» Ell li respongué: «Parleu, que el vostre servent us escolta.»

Samuel es va fer gran. El Senyor l'afavoria sempre i no deixà de complir mai cap de les seves profecies.

▶ Salm responsorial (39)

R. *Aquí em teniu: Déu meu, vull fer la vostra voluntat.* Tenia posada l'esperança en el Senyor, / i ell, inclinant-se cap a mi, / ha inspirat als meus llavis un càntic nou, / un himne de lloança al nostre Déu. R.

Però vós no voleu oblacions ni sacrificis, / i m'heu parlat a cau d'orella; / no exigiu l'holocaust ni l'expiació. R.

Per això us dic: «Aquí em teniu: / com està escrit de mi en el llibre, / Déu meu, vull fer la vostra voluntat, / guardo la vostra llei al fons del cor». R.

Anuncio amb goig la salvació / davant el poble en dia de gran festa. / No puc deixar d'anunciar-la; / ho sabeu prou, Senyor. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 6,13c-15a.17-20)

Germans, el cos no és per a fornicar, sinó per al Senyor, i el Senyor, per al cos. I Déu, que ressuscità el Senyor, també ens ressuscitarà a nosaltres amb el seu poder.

No sabeu que els vostres cossos són membres de Crist? El qui s'uneix al Senyor forma amb ell un sol esperit. Fugiu de la fornicació. Els altres pecats que l'home comet són exteriors al seu cos, però el fornicador pecca contra el seu propi cos. No sabeu que els vostres cossos són el santuari de l'Esperit Sant que heu rebut de Déu i que resideix en vosaltres? No sabeu que no sou vostres? Déu us ha adquirit a un preu molt alt: gloriífiqueu-lo en el vostre cos.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 1,35-42)

En aquell temps, Joan estava amb dos dels seus deixebles i, fixant-se en Jesús que passava, digué: «Mireu l'anyell de Déu.» Quan els dos deixebles van sentir que Joan deia això, van seguir Jesús. Ell es girà i, en veure que el seguien, els preguntà: «Què voleu?» Ells li digueren: «Rabí, que vol dir "mestre", on us allotgeu?» Jesús els respon: «Veniu i ho veureu.» Ells hi anaren, veieren on s'allotjava i es quedaren amb ell aquell dia. Eren vora les quatre de la tarda. Un dels dos que havien sentit el que deia Joan i havia seguit Jesús, era Andreu, el germà de Simó Pere. El primer amb qui Andreu es trobà fou el seu germà Simó, i li digué: «Hem trobat el Messies», que vol dir «l'Ungit». I l'acompanyà on era Jesús. Jesús se'l mirà i li digué: «Tu ets Simó, fill de Joan. Tu et diràs Quefes, que vol dir Pedra.»

▶ Lectura del primer libro de Samuel (1Sa 3,3b-10.19)

En aquellos días, Samuel estaba acostado en el templo del Señor, donde estaba el arca de Dios. El Señor llamó a Samuel, y él respondió: «Aquí estoy.» Fue corriendo a donde estaba Elí y le dijo: «Aquí estoy; vengo porque me has llamado.» Respondió Elí: «No te he llamado; vuelve a acostarte.» Samuel volvió a acostarse. Volvió a llamar el Señor a Samuel. Él se levantó y fue donde estaba Elí y le dijo: «Aquí estoy; vengo porque me has llamado.» Respondió Elí: «No te he llamado, hijo mío; vuelve a acostarte.»

Aún no conocía Samuel al Señor, pues no le había sido revelada la palabra del Señor.

Por tercera vez llamó el Señor a Samuel, y él se fue donde estaba Elí y le dijo: «Aquí estoy; vengo porque me has llamado.» Elí comprendió que era el Señor quien llamaba al muchacho, y dijo a Samuel: «Anda, acuéstate; y si te llama alguien, responde: "Habla, Señor, que tu siervo te escucha".» Samuel fue y se acostó en su sitio. El Señor se presentó y le llamó como antes: «¡Samuel, Samuel!» Él respondió: «Habla que tu siervo te escucha.»

Samuel crecía, y el Señor estaba con él; ninguna de sus palabras dejó de cumplirse.

▶ Salmo responsorial (39)

R. *Aquí estoy, Señor, para hacer tu voluntad.*

Yo esperaba con ansia al Señor; / él se inclinó y escuchó mi grito; / me puso en la boca un cántico nuevo, / un himno a nuestro Dios. R.

Tú no quieres sacrificios ni ofrendas, / y, en cambio, me abriste el oído; / no pides sacrificio expiatorio. R.

Entonces yo digo: «Aquí estoy como está escrito en mi libro / para hacer tu voluntad.» / Dios mío, lo quiero, / y llevo tu ley en las entrañas. R.

He proclamado tu salvación / ante la gran asamblea; / no he cerrado los labios; / Señor, tú lo sabes. R.

Jesús crida Pere i el seu germà Andreu. Pintura d'Andrea di Giusto. Església de Sant Andreu, Ripalta (Itàlia)

▶ Lectura de la primera carta del apòstol san Pablo a los Corintios (1Co 6, 13c-15a.17-20)

Hermanos: El cuerpo no es para la fornicación, sino para el Señor; y el Señor, para el cuerpo. Dios con su poder, resucitó al Señor y nos resucitará también a nosotros.

¿No sabéis que vuestros cuerpos son miembros de Cristo? El que se une al Señor es un espíritu con él. Huid de la fornicación. Cualquier pecado que cometa el hombre queda fuera de su cuerpo. Pero el que fornicar pecca en su propio cuerpo. ¿O es que no sabéis que vuestro cuerpo es templo del Espíritu Santo? Él habita en vosotros porque lo habéis recibido de Dios. No os poseáis en propiedad, porque os han comprado pagando un precio por vosotros. Por tanto, ¡glorificad a Dios con vuestro cuerpo!

▶ Lectura del santo evangelio según san Juan (Jn 1,35-42)

En aquel tiempo, estaba Juan con dos de sus discípulos y, fijándose en Jesús que pasaba, dice: «Este es el Cordero de Dios.» Los dos discípulos oyeron sus palabras y siguieron a Jesús. Jesús se volvió y, al ver que lo seguían, les pregunta: «¿Qué buscáis?» Ellos le contestaron: «Rabí (que significa Maestro), ¿dónde vives?» Él les dijo: «Venid y lo veréis.» Entonces fueron, y vivieron donde vivía y se quedaron con él aquel día; serían las cuatro de la tarde. Andrés, hermano de Simón Pedro, era uno de los dos que oyeron a Juan y siguieron a Jesús; encuentra primero a su hermano Simón y le dice: «Hemos encontrado al Mesías (que significa Cristo).» Y lo llevó a Jesús. Jesús se le quedó mirando y le dijo: «Tú eres Simón, el hijo de Juan; tú te llamarás Cefas (que se traduce Pedro).»

COMENTARI

El lloc on Jesús s'està

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

■ **Dilluns** (litúrgia hores: 2a setm.): 1Sa 15,16-23 / Sl 49 / Mc 2,18-22 □ **dimarts**: 1Sa 16,1-13 / Sl 88 / Mc 2,23-28 ■ **dimecres**: 1Sa 17,32-33.37.40-51 / Sl 143 / Mc 3,1-6 ■ **dijous**: 1Sa 18,6-9;19,1-7 / Sl 55 / Mc 3,7-12 ■ **divendres**: 1Sa 24,3-21 / Sl 56 / Mc 3,13-19 ■ **dissabte**: He 10,32-36 / Sl 33 / Jn 17,11b-19 ■ **diumenge** vinent, III de durant l'any (litúrgia hores 3a setm.): Jo 3,1-5.10 / Sl 24 / 1Co 7,29-31 / Mc 1,14-20.

L'evangeli segons Joan ofereix la seva versió dels primers deixebles de Jesús, amb enllaços amb la tradició de Marc (Andreu i Pere), però sobretot amb un lligam sorprenent amb els deixebles de Joan Baptista: els primers deixebles de Jesús ja eren deixebles de Joan Baptista.

La gran novetat de l'escena d'avui és que els deixebles, segons el requeriment de Jesús, li pregunten: «on t'estàs?». La resposta directa de Jesús és: «veniu i ho veureu». Els deixebles hi van, veuen el lloc on Jesús s'està i es queden amb ell aquell dia. La importància del lloc on Jesús s'està és palesa: és el que porta a Andreu a anunciar al seu germà: «hem

trobat el Messies» (en la formulació aramea).

Què és el que fa important el lloc on Jesús s'està? El lloc on Jesús s'està sembla ser enigmàtic: la gent es pregunta sovint on és Jesús (6,22; 7,11; 9,12). Jesús es refereix a aquest lloc en diferents moments: «allà on jo sóc vosaltres no hi podeu venir» (7,33.36 cf. 12,16; 14,3; 16,24). Però Jesús en parla d'una manera més directa d'aquest lloc: «jo estic en el meu Pare i el meu Pare està en mi» (14,10.11 cf. 10,38). Jesús té un espai, el seu. Però no és un espai físic, és un espai teològic: el lloc de Jesús és «amb Déu» (1,1), «girat vers el Pare» (1,18).

Vet aquí la clau del messianisme de Jesús segons Joan. La clau és l'íntima relació de Jesús amb Déu. Per això, les referències a diferents oracles profètics i a tradicions de l'A.T. no serveixen per aclarir com és el messianisme de Jesús. Podem dir, sense por a equivocar-nos, que només sabrem qui és el Messies si esbrinem qui és Jesús. Perquè el messianisme de Jesús va molt més enllà del que albiren les imatges de les tradicions de l'A.T. Jesús té una íntima relació amb Déu que els oracles messiànics no podien ni imaginar. Jesús és el Fill i Déu és el Pare. Vet aquí la revelació de l'evangeli segons Joan.

JESÚS DE NATZARET, PER BENET XVI

3. La vocació dels deixebles és un fet de pregària

Jesús crida ell mateix un grup especial d'escollits que han de formar el nucli central destinat a propagar la seva missió i a donar ordre i forma a la nova família que va aplegar amb la seva predicació i les seves obres.

És, en aquest sentit, que Jesús va formar el cercle dels dotze. En un principi, el títol d'apòstol va sobrepassar els límits d'aquest cercle dels dotze, però, amb el temps es va aplicar només a ells. Lluc sempre parla dels dotze apòstols: per a ell «apòstol» vol dir un dels dotze. Ara no cal que discutim la qüestió d'aquest canvi en l'ús de la paraula; només volem mirar amb atenció els textos més importants que mostren la formació d'aquesta comunitat més estreta de deixebles de Jesús.

El text central és Mc 3,13-19. Comença amb les paraules «Jesús pujà a la muntanya, va cridar els qui va voler, i ells anaren cap a Jesús». Jesús puja a «la muntanya», que és el lloc de la seva comunitat amb el Pare. El text paral·lel de Lluc subratlla encara més aquest aspecte: «Per aquells dies, Jesús se n'anà

a la muntanya a pregar, i va passar tota la nit pregant a Déu. Quan va ser de dia va cridar els seus deixebles, n'escollí dotze i els donà el nom d'apòstols» (Lc 6,12s).

La vocació dels deixebles és un fet de pregària; els dotze són engendrats en la pregària, en el tracte amb el Pare. La vocació dels dotze guanya així un sentit profundament teològic que va més enllà de la funció assignada: llur vocació surt del diàleg del Fill amb el Pare i es fonamenta damunt d'aquest diàleg.

I és també així que s'han d'entendre les paraules de Jesús, quan diu: «Pregueu l'amo dels sembrats que hi envii més segadors» (Mt 9,38): els segadors de Déu no es poden cercar de la manera com un patró cerca els seus operaris, cal que Déu mateix els ho demani, que Déu mateix els hagi escollit per fer aquest servei. El caràcter teològic de la vocació el subratlla el text de Marc, en dir que «Jesús va cridar els qui va voler». Un no es fa deixeble ell mateix: és un acte d'elecció, és una decisió de la voluntat del Senyor, voluntat que, per la seva part, es manté en unitat amb la voluntat del Pare.

Joseph Ratzinger-Benet XVI
(*Jesús de Natzaret*, 1a part, Ed. Claret)

EL CRISTIANISME ARA I AQUÍ

És creïble l'ètica cristiana?

Cal reconèixer que la proposta ètica que emana de l'Evangeli sorprèn. Conté una certa *hybris*, una desraó, un excés, com fa veure el filòsof francès Paul Ricoeur. En ella, no solament s'exhorta a estimar els amics, sinó també els enemics. No solament s'exigeix donar al qui m'ha donat, en clara consonància amb la justícia commutativa, sinó donar al qui no m'ha donat mai res i que, molt probablement, no em tornarà allò que li dono.

Davant d'aquesta proposta, l'escèptic arronsa les espatlles, mentre que el cínic somriu amb displicència. Vivim en una atmosfera de mínims morals. No sóc dels qui fan un discurs apocalíptic sobre la crisi de valors tradicionals i el final d'Europa, però les propostes ètiques que es formulen en el temps present són clarament minimalistes, van orientades a garantir la convivència, la bona entesa en societats laiques, secularitzades i plurals des d'un punt de vista cultural i ètic.

Per viure en pau en contextos tan plurals, cal identificar uns mínims morals compartits per tothom, uns principis exigibles a qualsevol ciutadà. Les ètiques de mínims no garanteixen la felicitat, ni el goig d'existir. En el millor dels casos, garanteixen un ordre just, una simetria de drets en l'àgora pública, la qual cosa no és irrellevant, però crec que no n'hi ha prou amb la igualtat i amb la tolerància, que cal exhortar a la fraternitat i a l'hospitalitat. Els màxims es construeixen sobre els mínims, però si solament eduquem partint dels mínims, no es posa en tensió l'ésser humà i no dona tot allò que podria donar.

La proposta ètica que emana de l'Evangeli és de màxims. S'edifica sobre uns mínims morals que poden ser compartits amb moltes altres propostes, laiques i religioses, occidentals i orientals, però apunta vers un horitzó que tensa la corda i pot generar una sensació d'impossibilitat. En aquest camí, però, no estem sols. El Crist interior treballa des de dins, obre possibilitats en nosaltres, possibilitats que nosaltres mateixos no havíem vist. Ens fa aptes per al perdó, per a la generositat, per a la gratuïtat sense límits. Parteixo del supòsit que tot ésser humà és capaç d'estimar, és apte per donar-se i per tenir relacions benivolents amb tots els altres éssers. El Crist interior crida a desplegar la potència d'estimar, l'*amància*, que en deia Ramon Llull.

Francesc Torralba
(*Jesucrist 2.0*, Ed. Pòrtic (Grup 62))

SANTORAL

15. ✚ Diumenge II de durant l'any. Sant Pau, ermità a Tebes (Egipte, s. iv); sants Maur (Maure o Mauri) i Plàcid, abats, deixebles de sant Benet (s. vi); sants Habacuc (s. vii aC) i Miquees (s. viii aC), profetes; sant Efisi, mr.; santa Secundina, vg. i mr.; sant Francesc Fernández Capillas, prev. dominicà i mr.; beat Jaume de Villa, rel. servita.

16. Dilluns. Sant Marcel I, papa (romà, 308-309) i mr.; sant Fulgenci d'Écija (†630), bisbe; santa Priscil·la (s. i), matrona romana; sant Berard, prev. franciscà i mr.

17. Dimarts. Sant Antoni el Gran (†356), abat, d'Egipte, patró dels qui tracten amb bestiar, i també de Menorca; santa Leonil·la, mr.; santa Rosalina de Vilanova, vg. cartoixana.

18. Dimecres. Sant Volusità, bisbe; santa Prisca, mr. romana; santa Margarida d'Hongria, vg. dominicana; santa Vicenta-Maria

López Vicuña, vg.; sant Jaume Hilari Barbal, rel. La Salle i mr.

19. Dijous. Sant Canut (†1086), rei de Dinamarca; sants Màrius i Marta, i els seus fills Audifaç i Abac, mrs. (s. iii); sants Gumer-sind, prev., i Servideu, monjo, mrs.; beat Marcel Spínola, bisbe de Sevilla, cardenal; beats Jaume de Sales, prev., i Guillem Sautemouche, rel., Melciór Grodecz i Esteve Pongracz, prev., Ignasi d'Azevedo, prev., i companys, jesuïtes i mrs.; santes Pia i Germana, mrs.

20. Divendres. Sant Fabià, papa (romà, 236-250) i mr.; sant Sebastià, tribú romà mr. (303), patró de Palma de Mallorca.

21. Dissabte. Sant Fructuós (o Fruitós), bisbe de Tarragona, i els seus diaques Auguri i Eulogi, màrtirs (259); santa Agnès (s. iii-iv), vg. i mr. romana (a Catalunya, demà); beata Josepa-Maria de Santa Agnès, verge agustina, de Benigànim.

ENTREVISTA

ESTEVE CAMPS

La Sagrada Família al món

Arran de la dedicació de la Basílica de la Sagrada Família, el cardenal de Barcelona va nomenar Esteve Camps corresponsable laic de l'organització de les celebracions litúrgiques i pocs mesos després president delegat de la Junta Constructora de la Sagrada Família, en substitució de Joan Rigol. En acceptar el càrrec va sentir «una gran responsabilitat, com a català i com a creient», ja que la Sagrada Família és «un projecte d'una gran projecció internacional». Avui es tanca al Braccio de Carlo Magno l'exposició *Gaudí: la Sagrada Família de Barcelona. Art, ciència i espiritualitat*, que ha estat un èxit de visitants i de projecció de l'església i la cultura catalanes al món.

Quins objectius es marca en el seu nou càrrec?

En són dos, principalment. El primer: col·laborar al màxim en les celebracions religioses a la Basílica, així com facilitar un espai per a aquelles persones que, encara que estiguin fent turisme, tinguin l'oportunitat de tenir una estona de pregària i de meditació davant el Santíssim i puguin gaudir d'uns audiovisuals on s'insisteix en els temps forts de Nadal i de Quaresma, entenen així més intensament el missatge que transmeten les façanes del Naixement i de la Passió. El segon: mirar d'avançar, en la mesura que sigui possible, en la construcció de la part que ens queda per finalitzar aquesta magnífica obra. Com a aspiració, que no està a les nostres mans, que es compleixi la beatificació d'Antoni Gaudí.

Quina valoració fa de l'exposició de Gaudí al Vaticà?

Aquesta exposició ha reforçat la projecció internacional de la Sagrada Família, que es va iniciar el 7 de novembre de 2010, i ha donat a conèixer la diversitat d'obres realitzades per Gaudí, així com els orígens i el futur de la Sagrada Família.

De què li està més agraït a Déu?

En primer lloc, li dono gràcies d'haver nascut en una família cristiana i d'haver tingut diferents formadors que al llarg de la meua vida m'han guiat en el seguiment de l'Evangeli. També per haver pogut formar una família amb una filla, dos fills i dues nêtes, que sens dubte són una benedicció del Senyor. Considero que sóc una persona afortunada, ja que la meua fe ha pogut viure les directrius d'un Concili Vaticà II i, més a casa nostra, d'un Concili Provincial Tarraconense. Ambdós van analitzar l'adaptació del missatge evangèlic en una societat molt canviant, tot aportant el diàleg fe i cultura.

Òscar Bardají i Martín

CULTURA DE LA COMPASIÓN

La esperanza de Jean Vanier

Me parece que algunos cristianos están cegados por la política [...]. A veces me pregunto si los cristianos no deberían emplear sus energías en

crear comunidades cristianas, viviendo lo más posible según las bienaventuranzas. Estas comunidades que viven con valores distintos del progreso material, el éxito, la adquisición de riquezas o la lucha política, podrían convertirse en la levadura de la masa de la sociedad.

En principio no cambiarían las estructuras políticas sino el corazón y el espíritu de las personas dentro de la sociedad haciéndoles vislumbrar una nueva dimensión del ser humano: la de la interiorización, el amor, la contemplación, el asombro y el compartir; la dimensión en la que el débil y el pobre, lejos de ser descartados, son el centro de la sociedad.

Mi esperanza es que este espíritu comunitario se propague realmente, que cambien las estructuras, que son —excepto en el caso de las tiranías— el espejo de los corazones.

Esto exige que algunos trabajen ahora para mejorar o cambiar las estructuras económicas y políticas facilitando la creación de una sociedad donde haya más justicia, un auténtico reparto, donde las comunidades puedan enraizarse y progresar, y donde los seres humanos sean verdaderamente humanos.

Este tipo de compromiso, ¿no debería surgir de una vida comunitaria en la que se aprendiera a reconciliarse, a aceptar las diferencias y las propias tinieblas, y a celebrar? ¿No es un peligro que los grupos que se ocupan de las grandes cuestiones humanitarias tengan actitudes agresivas y dividan el mundo en *buenos* y *malos*? Este tipo de elitismo puede ser peligroso y entrañar una suerte de apartheid y opresión con respecto a los que no comparten las mismas ideas.

Jean Vanier
(*Escritos esenciales*. Ed. Sal Terrae)

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

LITÚRGIA VIVA

Temps de «durant l'any»

«A més dels temps que tenen característica pròpia, queden trenta tres o trenta quatre setmanes al llarg del cicle anual, en les quals no se celebra un aspecte peculiar del misteri de Crist, sinó més aviat es commemora el mateix misteri de Crist en la seva plenitud, principalment en els diumenges» (Normes Universals sobre l'Any litúrgic i el Calendari, 43). Se li diu temps de «durant l'any» i «temps ordinari». Comença el dilluns següent al Diumenge del Baptisme del Senyor i es perllonga fins al dimarts anterior al dimecres de Cendra, reprenent-se el dilluns després del Diumenge de Pentecosta, per acabar abans de les Vespres del Diumenge I d'Advent. El Concili Vaticà II va voler restaurar la importància del «cicle sencer del misteri salvífic» perquè el «propri del temps» sobresortís sobre el «santorat». Com també es va proposar la revaloració del Diumenge com a «dia del Senyor, nucli i fonament de l'Any litúrgic» (SC 108). Això és el que pretén el temps de «durant l'any». Davant els nostres ulls es desenvolupen els episodis de la vida històrica de Jesús, cadascuna de les seves paraules, gestos o actes que tenen la seva culminació en la Pasqua. L'Any litúrgic és el «sagrat record» del Misteri de Crist i de la seva obra de salvació que l'Església desenvolupa en el «cicle anual» (SC 102).

Mn. Gerard Soler

Recordatori

Diumenge vinent. Dia Mundial de la Infància Missionera. Les col·lectes de les misses aniran destinades per a la Infància Missionera (santa Infància).

Sant Sebastià al Pont de Suert, Festa Patrimonial d'Interès Nacional

La Generalitat de Catalunya, a través del Departament de Cultura, en reunió tinguda el passat 22 de desembre, ha requalificat la Festa de Sant Sebastià del Pont de Suert, elevant-la a la màxima categoria: **Festa**

Patrimonial d'Interès Nacional (fins ara era una Festa Tradicional d'Interès Nacional).

Com ja és tradició, les festes se celebraran entre el 16 i el 21 de gener, tenint com a dia central el 20, dia del sant. Enguany, com a pare predicador a la missa del dia 19 i la del dia 20, hi haurà Mn. Joan Mora, el qual havia estat rector d'aquesta parròquia i d'altres de la comarca, durant molts anys.

També val a dir que el dissabte 28 de gener, al Santuari de Santa Teresina de la ciutat de Lleida, se celebrarà una missa de sant Sebastià, a la que assisteixen molts pontarrins i ribagorçans devots del sant, i que per motius de distància i altres compromisos no poden participar de la festa en el Pont de Suert. Serà a les 12.30 h i tot seguit es farà un dinar de germanor. Tant a la missa com al dinar, és costum que també hi participin els nous priors triats al Pont de Suert, l'alcalde, el rector, i altres mossens fills de la comarca o que han estat rectors al Pont de Suert i parròquies de la comarca.

Veredict del XXXVII Concurs Infantil i Juvenil de Pessebres

El jurat del XXXVII Concurs Infantil i Juvenil de Pessebres, convocat per l'Agrupació llerdenca de Pessebristes, al qual s'han presentat mig centenar de pessebres, ha donat a conèixer el seu següent veredict:

CICLE INICIAL

• 1r Premi: Maria Vila Vilamajó, col·legi El Carme La Bordeta.

• 2n Premi: Marc Sancho Muklachev, col·legi Mater Salvatoris.

CICLE MITJÀ

• 1r Premi: Arnau Moreno Sans, col·legi Mater Salvatoris.
• 2n Premi: Edgar Redó Barros, col·legi Joc de la Bola.
• 3r Premi: David Gómez Esteve, parròquia del Carme.

CICLE SUPERIOR

• 1r Premi: Andrea Bermúdez Rico, col·legi Claver.
• 2n Premi: Clara Zaldívar Villafranca, institut Gili Gaya.
• 3r Premi: Irene Rubinat Mir, col·legi Claver i Núria Montell de Jesús, col·legi Claver.

PREMIS ESPECIALS

• Premi de la Paeria, al col·legi que aporti el millor conjunt de pessebres: Jesuïtes Lleida-col·legi Claver.
• Premi de la Diputació, a l'entitat que aporti el millor conjunt de pessebres: parròquia Mare de Déu del Carme.
• Premi de la delegació del Govern de la Generalitat, al millor pessebre imaginatiu i innovador: Laura Vilamajó Lorient, col·legi El Carme.

AGENDA

- **Dilluns 16 de gener:**
—Recés mensual per a mossens.
- **Dimarts 17 de gener:**
—Sant Antoni Abad.
- **Del 18 al 25 de gener:**
—Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians. Acte central: Dijous dia 19 a les 19.30 h a la parròquia de Sant Ignasi.
- **Dijous 19 de gener:**
—IREL: «El diàleg i les relacions humanes», a les 19.30 h, a càrrec d'Antonieta Mateus.
- **Divendres 20 de gener:**
—Sant Sebastià.
—Delegació de Pastoral Juvenil: 2a Estació d'Enllaç.
- **Dissabte 21 de gener:**
—Delegacions de Catequesi i de Missions: Trobada d'Infància Missionera, a la Casa de l'Església.

AYUDANDO A VIVIR

Los hermanos inmigrantes

Las sociedades actuales están formadas de procedencia muy diversa y, en consecuencia, de diferentes culturas, tradiciones, lenguas, costumbres, religiones, valores, etc. Cada día es más evidente que la población ya no es tan homogénea, sobre todo en los países de acogida como el nuestro. He podido visitar una escuela en la cual hay alumnado de 22 países diferentes (75,21% alumnos recién llegados y 24,78% de aquí).

Quienes tienen más contacto con las familias de los migrantes y desplazados saben mucho de su sufrimiento y condiciones precarias de vida y relaciones que, muchas veces, los lleva a convertirse en guetos... No es fácil acertar con la política migratoria y con una legislación adecuada y menos en estos tiempos de crisis generalizada y por la sensibilidad social que hay. Pero en el siglo XXI, cuando son inexistentes las fronteras para el comercio y la información, no podemos crear muros entre las personas y los pueblos.

Aquellos que marchan de sus países lo hacen generalmente para poder sobrevivir, y sabemos que

las causas de estas situaciones son fruto de decisiones de otros que llegan a dificultar la vida o desequilibran las relaciones económicas y ambientales en aquellos países o continentes. De esto todos nos tenemos que sentir algo responsables por acción u omisión. Debemos seguir pidiendo el establecimiento de políticas de respeto para los derechos fundamentales de los recién llegados y, a la vez, de medidas de desarrollo y comercio internacional que puedan favorecer una economía más justa y sostenible en aquellos países de mayor emigración y de protección de sus riquezas naturales para evitar su empobrecimiento. Sin olvidar otros aspectos tan humanos y decisivos para los migrantes como todo aquello que afecte sus relaciones familiares.

Punto aparte merece también la cuestión de la multiplicidad cultural y las diferencias y desigualdades sociales que comporta en la práctica. Tenemos que valorar mejor las luces y las sombras de este intercambio: la interculturalidad es un movimiento de ida y vuelta con influencias recíprocas

que, según como las planteemos, nos deben enriquecer mutuamente. Hace falta encontrar un equilibrio justo entre el respeto a la propia identidad y el reconocimiento de la ajena. Hay que vivir con mejor conciencia el inevitable pluralismo cultural y religioso y la necesidad de favorecer aquel verdadero proceso de integración, a veces largo, que implica benevolencia mutua. Aquí los cristianos estamos llamados a un particular testimonio del Evangelio de la caridad y de la paz, valorando los diferentes e innumerables dones que el Buen Dios ha dado a nuestra humanidad.

Pienso que para los miembros de nuestra Iglesia diocesana es una oportunidad muy explícita para vivir y hacer ver nuestra verdadera catolicidad, no tan sólo aprendiendo a acoger respetuosamente las diferencias sino también realizando y promoviendo relaciones de unidad y de comunión fraterna.

Recibid el saludo de vuestro hermano obispo,

† **Joan Piris**
Obispo de Lleida

Per publicar notícies, les podeu enviar a: mcs.bisbatlleida@gmail.com / Per publicar dades a l'agenda, les podeu enviar a: agenda.bisbatlleida@gmail.com

Per col·laborar econòmicament amb la Delegació de Mitjans de Comunicació Social del Bisbat de Lleida: Banco Sabadell-Atlàntico: 0081-0455-94-0006223737